

ומזלות, והרי פְּרֻשָׁה חֲכָרִים.
 אוֹתָם שְׁלֵא הִרְהָרוּ תְּשׁוּבָה,
 יוֹרְדִים לְשָׂאוֹל, וְלֹא עוֹלִים מִשָּׁם
 לְדוֹרֵי דוֹרוֹת. עֲלֵיהֶם כְּתוּב (איוב ו)
 כִּלְהָ עֲנַן וַיִּלְךְ פֶּן יוֹרֵד שְׂאוֹל לֹא
 יַעֲלֶה. עַל הַרְאִשׁוֹנִים כְּתוּב
 (שְׂמוּאֵל א-ב) ה' מִמִּית וּמַחֲיָה מוֹרִיד
 שְׂאוֹל וַיַּעַל.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דִּין שֶׁל עֲנָשִׁי
 הַגִּיהֶנֶם, הָרִי לְמַדְנֹו שֶׁהוּא לְדוֹן
 שָׁם אֶת הַרְשָׁעִים. עַל מֵה נְדוּנִים
 בְּאֵשׁ הַגִּיהֶנֶם? אֲלֹא גִיהֶנֶם הִיא
 אֵשׁ דּוֹלֶקֶת יָמִים וְלֵילוֹת, כְּמוֹ
 שֶׁהַרְשָׁעִים מִתְחַמְּמִים בְּאֵשׁ שֶׁל
 יֵצֵר הָרַע לַעֲבֹר עַל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה.
 בְּכָל חַמּוּם וְחַמּוּם שֶׁהֵם
 מִתְחַמְּמִים בַּיֵּצֵר הָרַע, כִּף בּוֹעֶרֶת
 אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם.

פְּעַם אַחַת לֹא נִמְצָא יֵצֵר הָרַע
 בְּעוֹלָם, שֶׁהַכְּנִיסוֹ אוֹתוֹ לְתוֹךְ
 חוֹתֵם בְּרוֹל בְּנֻקַּב תְּהוֹם רַבָּה, וְכָל
 אוֹתוֹ זְמַן כְּבִתָּה אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם וְלֹא
 כְּעָרָה כִּלְל. חֲזוֹר יֵצֵר הָרַע לְמִקְוֹמוֹ
 - הַתְּחִילוֹ רִשְׁעֵי הָעוֹלָם לְהִתְחַמֵּם
 בוֹ, וְהַתְּחִילָה אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם לְכַעַר,
 שֶׁהָרִי הַגִּיהֶנֶם לֹא בּוֹעֵר אֲלֵא בַּחֵם
 שֶׁל תַּקְּףָה הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁל הַרְשָׁעִים.
 וּבְאוֹתוֹ הַחֵם אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם בּוֹעֶרֶת
 יָמִים וְלֵילוֹת וְלֹא שׁוֹכֶכֶת.

שְׁבַעַה פְּתָחִים הֵם לַגִּיהֶנֶם, וַיֵּשׁ
 שָׁם שְׁבַעַה מְדוּרִים. שְׁבַעַה מִיְנֵי
 רִשְׁעִים הֵם: רַע. בְּלִיעַל. חוּטָא.
 רִשְׁע. מִשְׁחִית. לֵץ. יְהִיר. וּכְנַגֵּד
 כֻּלָּם יֵשׁ מְדוּרִים לַגִּיהֶנֶם, כֹּל אֶחָד
 וְאֶחָד כְּרֵאוּי לוֹ. וְכַפִּי אוֹתָהּ מַעֲלָה
 שְׁחָטָא בַּהּ אוֹתוֹ הַרְשָׁע, כִּף
 נוֹתָנִים לוֹ מְדוּר בְּגִיהֶנֶם.

וּבְכָל מְדוּר וּמְדוּר יֵשׁ מְלֶאֶךָ
 מְמַנָּה עַל אוֹתוֹ מְקוֹם פְּתַח יָדוֹ
 שֶׁל דּוּמָה, וְכַמְּהָ אֲלָף וְרַבּוּא עִמּוֹ
 שְׂדָנִים אֶת הַרְשָׁעִים, כֹּל אֶחָד

רְעוּתִיהָ לְבִישׁ, לֹא. בַּר הִרְהוּרָא דְפוֹכְכִים
 וּמְזוֹלוֹת, וְהָא אוּקְמוּהָ חֲבָרִיָּא.

אֵינּוֹן דְלֹא הִרְהָרוּ תְּשׁוּבָה, נַחְתִּי לְשָׂאוֹל, וְלֹא
 סִלְקִי מִתְּמִן לְדָרֵי דָרִין. עֲלִייהוּ כְּתִיב,
 כִּלְהָ עֲנַן וַיִּלְךְ פֶּן יוֹרֵד שְׂאוֹל לֹא יַעֲלֶה.
 עַל קְדָמָאֵי כְּתִיב (שְׂמוּאֵל א ב) יי' מִמִּית וּמַחֲיָה
 מוֹרִיד שְׂאוֹל וַיַּעַל.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דִּינָא דְעוֹנְשֵׁי דְגִיהֶנֶם, הָא
 אוֹלִיפְנָא, דְאִיהוּ לְמִידָן תְּמִן לְחִיבֵיָּא,
 עַל מֵה אֲתַדְנֹו בְּנוֹרָא דְגִיהֶנֶם. אֲלֵא גִיהֶנֶם
 אִיהוּ נוֹר דְלִיק יִמְמִי וְלֵילִי, כְּגוֹנוּנָא דְחִיבֵיָּא
 מִתְחַמְּמִן בְּנוֹרָא דִיֵּצֵר הָרַע, לְמַעַבְרַע עַל פְּתַגְמֵי
 אוּרִיָּתָא. בְּכָל חַמּוּמָא וְחַמּוּמָא דְאֵינּוֹן
 מִתְחַמְּמִן בַּיֵּצֵר הָרַע, הָכִי אֲתוּקֵד נוֹרָא
 דְגִיהֶנֶם.

זְמָנָא חָדָא לֹא אֲשַׁתְּכַח יֵצֵר הָרַע בְּעֶלְמָא,
 דְאֵעִילוֹ לִיָּה גּוֹ גּוֹשְׁפִּנְקָא דְפְרִזְלָא,
 בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא. וְכָל הַהוּא זְמָנָא, כְּבָה
 נוֹרָא דְגִיהֶנֶם, וְלֹא אֲתוּקֵד כִּלְל. אֲהַדְרַר יֵצֵר
 הָרַע לְאַתְרֵיהּ, שָׂארוֹ חִיבֵי עֶלְמָא לְאַתְחַמְּמָא
 בֵּיהּ, שְׂאָרֵי נוֹרָא דְגִיהֶנֶם לְאַתְוּקֵדָא, דְהָא
 גִּיהֶנֶם לֹא אֲתוּקֵד אֲלֵא בְּחַמִּימוֹ דְתוּקֵפָא דִיֵּצֵר
 הָרַע דְחִיבֵיָּא. וּבַהֵהוּא חַמִּימוֹ, נוֹרָא דְגִיהֶנֶם
 אֲתוּקֵד יִמְמִי וְלֵילִי, וְלֹא שְׁכִיף.

שְׁבַעַה פְּתָחִין אֵינּוֹן לַגִּיהֶנֶם, וְשְׁבַעַה מְדוּרִין
 אֵינּוֹן תְּמִן. שְׁבַעַה זִינֵי חִיבֵין אֵינּוֹן:
 רַע. בְּלִיעַל. חוּטָא. רִשְׁע. מִשְׁחִית. לֵץ. יְהִיר.
 וְכִלְהוֹ לְקַבְלִיָּהּ אִית מְדוּרִין לַגִּיהֶנֶם, כֹּל חַד
 וְחַד בְּדָקָא חֲזִי לִיָּה. וְכַפּוּם הַהוּא דְרָגָא דְחָטָא
 בֵּיהּ הַהוּא חִיבֵא, הָכִי יַהֲבִין לִיָּה מְדוּרָא
 בְּגִיהֶנֶם.

וּבְכָל מְדוּרָא וּמְדוּרָא, אִית מְלֶאֶךָ מְמַנָּא עַל הַהוּא אֲתָר, תְּחוֹת יָדָא

ואחד פראוי לו באותו מדור
שהוא שם.

(אש הגיהנם שלמעלה מגיעה לגיהנם שלמטה)
אש הגיהנם למטה מגיעה מתוך
אש הגיהנם שלמעלה, ומגיעה
לגיהנם הזה שלמטה, ובווערת
באותה התעוררות החם של
הרשעים, שמתממים את עצמם
תוך יצר הרע, וכל אותם מדורים
דולקים שם.

מקום יש בגיהנם, ויש שם דרגות
שנקראו צואה רותחת, ושם היא
זהמת הנשמות, אותן
שמתלכלכות מפל הזהמה של
העולם הזה. ומתלבנות ועולות,
ונשאת שם אותה זהמה, ואתן
דרגות רעות שנקראות צואה
רותחת התמנו על אותה זהמה,
ואש הגיהנם שולטת באותה
זהמה שנושאה.

ויש רשעים, אותם שמתלכלכים
בחטאיהם תמיד ולא מתלבנים
מהם, ומתו בלי תשובה, וחטאו
והחטיאו אחרים והיו תמיד קשי
ערף, ולא נשברו לפני רבונם
בעולם הזה. אלו נדונים שם
באותה זהמה ובאותה צואה
רותחת שלא יוצאים משם
לעולמים. אותם שמשחיתים
דרךם על הארץ ולא חששו
לכבוד רבונם בעולם הזה, כל
אלה נדונים שם לדורי דורות ולא
יוצאים משם.

בשבתות ובחודשים ובזמנים
ובחגים, באותו מקום האש
שוכנת ולא נדונים, אבל לא
יוצאים משם כשאר הרשעים
שיש להם מנוחה. כל אותם
שמתלכלכים שבתות וזמנים ולא
חוששים לכבוד רבונם כלל כדי
לשמר אותם, אלא מחללים
בפרהסייה - כמו שהם לא שמרו

דיומה. וכמה אלה ורבו עמיה, דדיינין לון
לחייביא, כל חד וחד פמה דאתחזי ליה
בההוא מדורא דאיהו תמן.

(ס"א אשא דגיהנם דלעילא, מטי להאי גיהנם דלתתא) אשא דגיהנם
לתתא, מטי מגו אשא דגיהנם
דלעילא, ומטי להאי גיהנם דלתתא, ואתוקד,
בההוא אתערו דחמימו דחייביא, דקא
מתמי גרמייהו גו יצר הרע, וכל אינון
מדורין דליקין תמן.

אתר אית בגיהנם, ודרגין תמן דאקרון צואה
רותחת, ותמן איהו זוהמא דנשמתין,
אינון דמתלכלכן מפל זוהמא דהאי עלמא.
ומתלבנן וסלקין, ואשתארת ההוא זוהמא
תמן, ואינון דרגין בישין דאתקרון צואה
רותחת, אתמנן על ההוא זוהמא. ונורא
דגיהנם שלטא, בההוא זוהמא דאשתארת.

ואית חייבין, אינון דמתלכלכן בחובבייהו
תדיר, ולא אתלבנן מנייהו, ומיתו בלא
תשובה, וחטו והחטיאו אחרנין, והווי קשי
קדל תדיר, ולא אתברו קמי מאריהון בהאי
עלמא. אלין אתדנו תמן בההוא זוהמא,
ובהאי צואה רותחת, דלא נפקין מתמן
לעלמין. אינון דמתבלין ארחייהו על ארעא,
ולא חששו ליקרא דמאריהון בהאי עלמא,
כל אינון אתדנו תמן לדרי דרין, ולא נפקי
מתמן.

בשבתתי ובירחי ובזמני ובחגי, בההוא אתר
נורא אשתבך, ולא אתדנו, אבל לא
נפקי מתמן, כשאר חייבין דאית להו נייחא.
כל אינון דמחללי שבתות וזמני, ולא חיישי
ליקרא דמאריהון כלל, בגין למטר לון, אלא
מחללי בפרהסיא, כמה דאינון לא נטרי שבתתי
וזמני בהאי עלמא, הכי נמי לא נטרין ליה בההוא עלמא, ולית לון נייחא.